

Industriministeriet, den 15. maj 1984

Lov nr. 219 af 7. juni 1972 om egnsudvikling

§ 1. Efter reglerne i denne lov kan der ydes bistand til fremme af industriel og anden erhvervsmæssig udvikling i egne af landet, hvor dette må antages at være af væsentlig betydning for befolkningens adgang til at opnå andel i samfundets almindelige økonomiske, sociale og kulturelle fremgang.

Stk. 2. Ved ydelsen af bistand skal der søges opnået en lokalisering, der er hensigtsmæssig for erhvervslivet og tilpasset andre udviklingsfremmende foranstaltninger, som det offentlige har eller påtænker iværksat.

§ 2. Administrationen af loven varetages, hvor ikke andet er bestemt af et Egnsudviklingsråd. Rådets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Rådets daglige forretninger og udførelse af dets beslutninger varetages af et direktorat under Handelsministeriet.

§ 3. Rådet består af en formand og 10 andre medlemmer. Rådets formand udnævnes af handelsministeren, der i øvrigt til medlemmer af Rådet udnævner en repræsentant for hver af følgende myndigheder og organisationer: Handelsministeriet, Økonomi- og Budgetministeriet, Arbejdsministeriet, Boligministeriet, Indenrigsministeriet, Industrirådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark. Endvidere udnævner handelsministeren et medlem som fælles repræsentant for de større regionale udviklingsudvalg.

Stk. 2. Handelsministeren udnævner en næstformand blandt Rådets medlemmer.

Stk. 3. Medlemmerne udnævnes for 4 år ad gangen. Der udnævnes suppleanter for medlemmerne.

Stk. 4. Handelsministeren nedsætter et forretningsudvalg for Rådet bestående af formanden og næstformanden samt indtil 4 andre medlemmer.

Stk. 5. Handelsministeren fastsætter forretningsordenen for Rådet og forretningsudvalget. I forretningsordenen kan optages bestemmel-

ser om, i hvilket omfang afgørelser i henhold til §§ 6-13 på Rådets vegne kan træffes af forretningsudvalget eller Direktoratet, samt om, at sager, til hvis afgørelse der er knyttet betydelige økonomiske konsekvenser herunder særlig økonomisk risiko, forelægges handelsministeren til afgørelse.

Stk. 6. Rådet afgiver årligt en beretning om sin virksomhed.

§ 4. Direktoratet ledes af en direktør, der ikke er medlem af Rådet, men deltager i Rådets møder.

Stk. 2. Handelsministeren kan overdrage Direktoratet at varetage opgaver vedrørende finansiel bistand til erhvervslivet, som efter lovgivningen påhviler ministeren.

§ 5. Handelsministeren fastsætter efter indstilling fra Rådet, i hvilke egne af landet lovens bistandsordninger kan finde anvendelse. Rådet skal være opmærksom på, om der i andre dele af landet måtte opstå sådanne forhold, at lovens bistandsordninger bør kunne bringes i anvendelse, og i så fald afgive indstilling herom til handelsministeren.

Stk. 2. Ved afgørelsen af, om bistand kan ydes, skal Rådet tage hensyn til, om den beliggenhed, der vælges for en virksomhed, er hensigtsmæssig for denne, og om stedet, eventuelt på længere sigt, er egnet for en videregående erhvervsmæssig udvikling.

Stk. 3. Rådet kan til fremme af det i § 1, stk. 1, nævnte formål afgive udtalelser over for institutioner eller personer, ligesom Rådet over for offentlige myndigheder kan stille forslag om foranstaltninger, der må anses for påkrævede for et områdes erhvervsmæssige udbygning.

§ 6. Lån af statskassen kan ydes til industri- og servicevirksomheder til dækning af anlægsudgifter ved oprettelse, flytning, udvidelse, rationalisering, produktionsomstilling o.lign. Til anlægsudgifter kan, hvor forholdene måtte tale herfor, henregnes udgifter ved undersøgelser og forarbejder (herunder for-